

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giodwad.

Udgiven og forlagt af N. P. Liunge.

IIIe Aarg.

Torsdag d. 22. Juni 1837.

Nr. 170.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigt Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmene.

Betragtninger

i Anledning af Folkebladets Nr. 12 og 13.

I.

(Sluttet.)

Man vil maaskee gjøre den Indvending, at der efter min foregaaende Fremstilling ingen Forskiel vilde være paa et Trykkefrihedsselskab og enhver anden lignende Forening, thi ingen af dem havde noget egentligt bestemt Formaal, men enhver havde kun det Formaal, som Selskabet nu vilde, og det kunde være eet idag og imorgen et andet. Sam vilde jeg omtrent svare følgende. Trykkefrihedsselskabet har naturligvis sit eget bestemte Formaal ligesaavel som Staten har sit Formaal og ethvert enkelt Menneske har sit, og deres Formaal have de alle enhver for sig at realisere. Forandrer Selskabet dette sit Formaal, saa bliver det ikke længer et Trykkefrihedsselskab, men vel at mærke, heri er ogsaa den hele Straffeclausul udtrykt. Men dette Selskabets Formaal er ikke det, der staaer i Lovens § 1, saa lidt som Statens Formaal staaer i Charter, Forsatninger eller Love; af det rette Formaal er Lovens § 1 kun under nærværende Omstændigheder et Udtryk, men andre Omstændigheder ville kunne gjøre, at den ikke længer er det, fordi det saaledes udtalte Formaal ikke længer vilde være det, der fornuftigvis burde realiseres. Hertil kommer endnu den Betragtning, at saa vist som det saaledes er, at Statens saavel som Selskabets Formaal har et Herredømme over disse, men vel at mærke et sædeligt Herredømme og kun et sædeligt Herredømme, fordi det er sine Formaal i hvis Tjeneste Staten saavel som Selskabet har at træde og dem de efter Gode have at realisere; saa vist har igjen Statsborgerne saavel som Selskabslemmerne et Herredømme over Formaalene, fordi det kun er igjennem hine at disse kunne realiseres og fordi det er Borgerne og Selskabslemmerne, der efter deres frie Villie, (Omstændighedernes Magt fravegnet) bestemme sig til om de ville realisere disse Formaal

eller ikke. I og for sig er saaledes Selskabet lige saa lidt som Staten bundet ved andre end sædelige Baand. Det følger altsaa heraf, at saa lidt som den myndige Mand, hvad vi jo alle vide, kan erklære sig selv umyndig, thi den næste Erklæring, han giver, vil kuldkafe den forrige, saa lidt kan et Selskab, eller hvad der er det Samme, dets Generalforsamling ved sin Beslutning binde senere Generalforsamlinger ved andre Baand end dem, den selv vil adlyde.

Ligesom nu et Selskab ikke kan bindes uden for saa vidt det selv vilde være det, saaledes bør det heller ikke ville være bunden; thi det vilde være en sædelig Umulighed, om et Selskab vilde opgive sin Frihed; men en sædelig Umulighed kan intet Selskab antages fornuftigvis at ville, lige saa lidt som man, mener jeg, bør proponere Generalforsamlingen en saadan. Skulle et Selskab nogensinde ville antage og vel at mærke soutenere en saadan Usædelighed (thi den blotte Antagelse vil egentlig ikke være af videre Folge, da enhver senere Forsamling er berettiget til at anse den som ikke tagen), saa vil den naturlige Straf sikkerlig ikke udeblive, og det Liv, et saadant Selskab ville komme til at vegetere, ville i Sandhed ikke være misundelsesværdigt.

Saa længe Selskabet endnu er ungt og har fuldt op at gjøre med at realisere det i Lovens § 1 udtalte Formaal, og saa længe denne Paragraphs Indhold endnu omtrent er adæquat med de Fordringer, det nærværende Tidspunkt gjør til Selskabet, saa længe vil det endnu gaac godt; thi Baandene ville da endnu ikke føles, og det er jo først, naar man har voret en Tid, at man mærker, at Klæderne blive for snevre. — Imidlertid vilde der maaskee endog nu kunne opvises et Tilfælde, hvori man let kunde være kommet til at føle Genen af et saadant ufravigeligt Formaal. Jeg har herved for Die Candidat Lehmanns Forslag om, at Selskabet skulde udvide sin Virksomhed til den danstalende Deel af Hertugdømmet Slesvigs Befolkning. Vi er vel alle enige om, at det geraader ligesaa meget

virkelig har. Dplys Forsamlingen om det Rette, og jeg veed ikke, hvorfor man skal mene, at Selskabet skulle ville Andet end det Rette.

Jeg har saaledes i nærværende Betragtning søgt at vise, at det af Proponenterne fremsatte Forslag ikke er iværksætteligt, at det mangler al Retsgrund, fordi Trykkesfrihedsselskabet intet Contractforhold er, hvis conventionelle Bestemmelser ere Landets Domstole undergivne, at Forslaget, om det blev antaget, end ikke kunne give nogen moralsk Garanti, fordi een Generalforsamling ikke kan binde den anden og at Selskabet om det vilde respectere en Beslutning, hvorved et saadant Vaand som det omhandlede paalagdes det, blot fordi Beslutningen nu eengang var tagen, derved seent eller tidligt vilde undergrave sin egen Tilværelse. Jeg skal derefter gaae over til at omhandle det Propositionen vedsoiede Alternativ for Proponenternes fremtidige Forbindelse med Selskabet, at nemlig den fornødne Beskyttelse med Hensyn til Fastholdelse af Selskabets oprindelige Formaal erhverves ved en hensigtsvarende Forandring i Selskabets Organisation.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 22de Juni 1837. — Ifølge den af Proponenterne til at oprette et Museum for de Thorvaldsenske Kunstfager foranledigede Generalforsamling den 21de d. M. „for at vælge de Mænd, der i Forening med Thorvaldsen, skulle, paa samtlige Vidragedes Begne forestaae de indkomne Summers Anvendelse og afgjøre Alt hvad der i denne Sag kan komme under Overveielse“, valgtes følgende 15 Repræsentanter: Prof. Clausen, Prof. Thiele, Conferentsraad Collin, Prof. Soyen, Prof. Freund, Prof. Schouw, Prof. Hertz, Prof. Bisfen, Commandeur P. M. Tuxen, Kammerjunker Scavenius, Mechanicus Samst, Groslerer Puggaard, Oberstlieutenant Prangen, Cancelliraad Thomsen og Etatsraad Koch.

— Sgaar Eftermiddag ankom til Ankers i Renden Sydfra en keiserlig russisk Orlogsfregat.

— Det er tidligere her i Bladet bemærket, at der ifølge kongelig Resolution skulde begyndes paa Rivelleringen af Beiene i Holsten i Anledning af den projecterede Dampvognsart. I Continuation heraf berette vi vore Læsere, at Regjeringen har forandret sine Bestemmelser i denne Henseende, navnlig paa Grund af, at de i Nord-Lydskland paatænkte Jernbaner enten ikke ville komme i Stand eller i det mindste først efter længere Tids Forløb, og i denne Anledning under 14de dennes ved et Rescript befalet, at indstille Rivelleringen og derved spare en Deel Omkostninger, som under de nærværende Omstændigheder maatte ansees mindre godt anvendte.

— Nylernes Venner have atter en behagelig Leilighed til at vise deres Belvillie for disse gavnlige Indretninger. Det er allernaadigst bevilget Nylbestyrelsen at foranstalte en Udstilling af de Conferentsraad Bugges Bo tilhørende Malerier af fremmede Kunstværker, hvoriblandt der som bekjendt findes en heel Deel udmærkede Arbejder, saa det ogsaa vil være en interessant Efterretning for Kunstjendere. Udstillingen er aaben hver Mandag og Torsdag fra 11 til 2 og Afgangen koster kun 8 sk.

Miscellanea. — Morning Chronicle's Correspondent i Philadelphia beretter „Medens Politik og Sædvane i de forenede Stater bestemt modarbejde Slavehandelen fra Udlandet, drives den i stor Udstrækning indenfor Republikkens Gebeet. Man kan gjøre sig et Begreb om de forenede Staters indenlandske Slavehandel, naar i „Natchez (Mississippi) Courier“ læses den Notits, at der i Løbet af forrige Aar er blevet bragt det store Antal af 250,000 Slaver til Mississippi, Louisiana og Arkansas. Slaverne kjøbes især i Virginien, Maryland, Kentucky og i de paa Slaver rigeste Stater som en aarlig Tilførsel til Culturen af de sydlige Staters Sukkerplantager, Bomulds- og Riismarker. Jeg har seet dem drives i store Flokke henad Ohio- og Mississippi-Bredderne; ofte vare de sammenlærkede, og en Planteur, med hvem jeg reiste sammen, sagde mig, at han paa sin Tropic af otte Slaver ventede en Gevinst af 200 Dollars pr. Hoved. En god mandlig Slave, der er ung og stærk, koster i Nielsburg og New-Orleans 1,000 til 1,100 Dollars, en ung Slavinde betales med 6 til 700 Doll., og Børn af begge Kjønn i Forhold. Slaver ansees i Syden for den bedste Eiendom, man kan besidde, thi naar Eieren ikke selv er i Stand til at bekvæmte dem, saa kan han for en meget høi Priis leie dem ud til Andre.

Fædbig fra Trykkeriet Torsdag Eftermiddag Kl. 5.

Redacturen boer i Koffegade Nr. 136 2den Sal, og træffes sikkest hjemme til Kl. 11 Form. og imellem 5—6 Efterm.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Abels og Gøthersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 sk C. og L. for indendbyes og 3 Rbd. 8 sk Solv for udenbyes Abbonenter.

Trykt, med Furtigpresse, i det 30ste Officin, ved Carl C. Berner.